

การเรียนรู้อังกฤษนอกห้องเรียนผ่านกระบวนการวิชาการรับใช้สังคม

พัชร อิ่มศรี

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80161

ipatchar@wu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ศึกษาการการเรียนรู้อังกฤษนอกห้องเรียนผ่านกระบวนการวิชาการรับใช้สังคมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 22 คน ที่เข้าร่วมทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ (1) เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการวิชาการรับใช้สังคม และ (2) เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการการแก้ไขปัญหามหาวิทยาลัยหลังเสร็จสิ้นโครงการ โดยการวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย (1) วิธีการเชิงปริมาณ สำหรับพัฒนาการด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ และ (2) วิธีการเชิงคุณภาพด้วยการเปรียบเทียบข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ตรวจพบในช่วงที่นักศึกษาเตรียมกิจกรรมเพื่อนำไปสอนให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและพัฒนาการของการแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวหลังเสร็จสิ้นโครงการ ผลการวิจัยพบว่า (1) หลังเสร็จสิ้นโครงการ นักศึกษามีผลการทดสอบการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และ (2) นักศึกษามีการปรับปรุงและแก้ไขจุดผิดพลาดทั้งด้านคำศัพท์ การสะกดคำและด้านไวยากรณ์ โดยปัจจัยหลักที่ทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดเป็นเพราะนักศึกษาต้องฝึกฝนตนเองจนสามารถเป็นตัวอย่างที่ถูกต้องให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้ และในการเตรียมกิจกรรมให้กับนักเรียน นักศึกษาได้เห็นตัวอย่างจริงของการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ทำให้เกิดการฝึกฝนและเรียนรู้จริงนอกห้องเรียนจนนำมาสู่พัฒนาการที่ดีขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: วิชาการรับใช้สังคม, การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ, การเรียนรู้นอกห้องเรียน

สถานการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลง

ในการจัดอันดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (EF English Proficiency Index or EF EPI) ของประชากรจากประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ที่อันดับ 64 ของโลกจากจำนวนประเทศทั้งหมด 88 ประเทศ และอยู่ที่อันดับ 16 ในภูมิภาคเอเชียจากประเทศทั้งหมด 21 ประเทศ (EF Education First, 2018) ซึ่งปัญหาที่คนไทยไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดขึ้นในทุกระดับชั้นการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัย ผลการศึกษามากมายต่างชี้ให้เห็นว่านักเรียนไทยจำนวนมากไม่สามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพแม้จะผ่านการเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลาหลายปี ปัจจัยหนึ่งของปัญหาคือการขาดแคลนครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาทั้งการขาดแคลนในแง่จำนวนบุคลากรครูและครูที่จบการศึกษามาทางการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้ในหลายๆโรงเรียนผู้สอนภาษาอังกฤษไม่ใช่ครูที่เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

โครงการวิชาการรับใช้สังคมนี้จึงได้ถูกจัดขึ้น เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาดังกล่าว โดยได้จัดให้นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่สอง ที่เรียนในรายวิชาด้านการออกเสียงภาษาอังกฤษได้ทำกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสได้เรียนรู้จากผู้พี่ผ่านทางการฝึกฝนทางด้านนี้มาโดยตรง และในขณะเดียวกันนักศึกษาก็ได้มีการทบทวนความรู้และฝึกฝนภาษาอังกฤษของตนเองเพื่อให้สามารถนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัตถุประสงค์หลักของโครงการคือทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาและนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมีพัฒนาการภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

เหตุผลหลักในการจัดโครงการด้วยการบูรณาการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษกับวิชาการรับใช้สังคมเป็นเพราะในการเข้าร่วมกระบวนการนี้ นักศึกษาไม่ได้เป็นเพียงผู้เรียนที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ แต่เป็นผู้ที่ร่วมออกแบบการเรียนรู้ออกแบบการมีส่วนร่วมในกระบวนการที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน (Rogoff et al. 1998; dePaula et al. 2001). นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้จากห้องเรียน

เพื่อถ่ายทอดให้กับผู้อื่น ในขณะที่เดียวกันก็มีความเข้าใจสังคมและได้เรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น นอกจากนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมวิชาการรับใช้สังคม ยังทำให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสามารถที่แท้จริงของตนและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้

กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

การเรียนรู้ผ่านกระบวนการรับใช้สังคมเป็นอีกรูปแบบการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมโดยตรงต่อการเรียนรู้ของตนเอง Piaget (1977) กล่าวว่าผู้เรียนที่เรียนรู้โดยวิธีนี้จะประเมินตนเองจากประสบการณ์ตรง และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของตนเองไปตามสภาพที่แท้จริงที่ได้ประสบ และมีการต่อยอดการเรียนรู้จากประสบการณ์นี้ Vygotsky (1979) and Halliday (1980) เสนอว่านักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการเรียนรู้ ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดการเรียนรู้คือการมีประสบการณ์ตรงจากสังคม Halliday (1980) ได้ยกตัวอย่างการเรียนรู้ของเด็กๆผ่านการลงมือกระทำด้วยตนเอง ดังนั้นในการเรียนภาษาอังกฤษ จึงมีความจำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมโดยตรงในกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนมีเป้าหมายของการเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษได้จริง (Berghoff et al. 2000) ตามที่ Krashen (1985) ได้เคยกล่าวไว้ว่าภาษาอังกฤษที่ใช้ฝึกในห้องเรียนควรสะท้อนภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ซึ่งการจัดกิจกรรมต่างๆที่สามารถกระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างประสบความสำเร็จ

การบูรณาการวิชาการรับใช้สังคมกับการเรียนการสอนในห้องเรียนได้รับความนิยมสูงมากขึ้นในสถานศึกษาต่างๆ เช่นในวิชาการเขียน Regan and Zuern (2000) ได้จัดให้มีกิจกรรมวิชาการรับใช้สังคมโดยให้ผู้เรียนต้องประยุกต์ใช้ความรู้โดยการสอนการเขียนให้กับคนในท้องถิ่น ซึ่งหลังเสร็จสิ้นโครงการ นอกจากนักศึกษาจะมีความเชี่ยวชาญมากขึ้นในทักษะการเขียน นักศึกษายังได้เห็นปัญหาว่ามีคนในสังคมมากเพียงใดที่มีปัญหาเรื่องการอ่านออกเขียนได้ และนักศึกษาได้เห็นว่าสังคมไม่ควรปล่อยให้เป็นอย่างนี้ ดังนั้นการบูรณาการความรู้กับประสบการณ์ตรงในสังคมจะทำให้นักศึกษาเป็นผู้ที่เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และได้ฝึกฝนกระบวนการการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ผ่านกระบวนการที่กระตุ้นและท้าทายให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ๆ นักศึกษาจะได้ตระหนักถึงความสามารถที่แท้จริงของตนเอง การที่นักศึกษาได้เห็นว่ากรรับใช้สังคมของตนเองนั้นมีส่วนทำให้สังคมดีขึ้น นักศึกษาจะมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น (Sagawa, 2003) Furco (2002) ได้เสริมว่าการบูรณาการความรู้กับการรับใช้สังคม ทำให้นักศึกษามีทักษะการทำงานที่ดีขึ้น เช่นในทักษะด้านการวางแผนการ ราเซน มีศรี (2001) เสนอว่าในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรกระตุ้นให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะต่างๆที่สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่นักศึกษาจะประสบในสถานการณ์จริง โดยเป็นการฝึกฝนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความสำคัญของการฝึกฝนทักษะความรู้ของตน และสามารถบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ได้อย่างประสบความสำเร็จ ดังนั้นโครงการวิชาการรับใช้สังคมนี้ จึงได้ถูกจัดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักดังนี้

- (1) เพื่อศึกษาถึงปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ
- (2) เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการการแก้ไขปัญหามหาวิทยาลัยหลังเสร็จสิ้นโครงการ

ความรู้ความเชี่ยวชาญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น

ในการดำเนินโครงการบูรณาการวิชาการกับการรับใช้สังคมในครั้งนี้ เน้นการประยุกต์ใช้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาอังกฤษชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คนได้เรียนรู้จากรายวิชาการออกเสียง และความรู้ภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆ เช่นด้านคำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์พื้นฐาน ในการนำความรู้เหล่านี้ไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 การเตรียมโครงการแบ่งเป็นสองส่วน คือ 1. การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาและ 2. การเตรียมความพร้อมด้านการสอนและถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษา โดยในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษ ก่อนเริ่มโครงการนักศึกษาได้รับการประเมินความสามารถด้านการออกเสียง โดยในโครงการนี้เน้นการออกเสียงพยัญชนะที่นักเรียนไทยมีปัญหา คือ เสียง v, th และ z ทั้งตำแหน่งต้นพยางค์และท้ายพยางค์ โดยนักศึกษาจะต้องออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ภาษาอังกฤษดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 Place และ Manner of Articulation สำหรับเสียง f, v, th, s และ z

MANNER / PLACE OF ARTICULATION		labiodental	interdental	alveolar
fricative	voiceless	[f]	[θ]	[s]
	voiced	[v]	[ð]	[z]

นอกจากการออกเสียงแล้วอาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการได้สังเกตการณ์การใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งด้านการใช้คำศัพท์ การสะกดคำและด้านไวยากรณ์ และมีการจัดบันทึกข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษต่างๆ และได้มีการนำข้อผิดพลาดต่างๆ เหล่านี้มาแนะนำและแก้ไขให้กับนักศึกษา ก่อนที่นักศึกษาจะเริ่มดำเนินโครงการ ในส่วนของการเตรียมความพร้อมด้านการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษา ได้มีการจัดให้นักศึกษาได้ฝึกซ้อมการสอนโดยใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนจริงที่นักศึกษาได้เตรียมไว้ที่จะดำเนินโครงการ โดยระหว่างการฝึกซ้อม นักศึกษาได้รับคำแนะนำจากทั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการและเพื่อนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการด้วยกัน

การประเมินผลสัมฤทธิ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

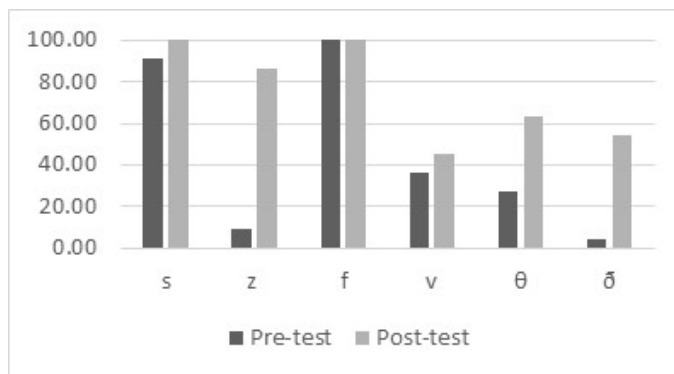
หลังเสร็จสิ้นโครงการ นักศึกษาเข้าทำแบบทดสอบด้านการออกเสียงอีกครั้ง ในส่วนของความรู้ด้านคำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์พื้นฐานอาจารย์ผู้รับผิดชอบโครงการได้เปรียบเทียบจากตัวอย่างจริงที่นักศึกษาทั้ง 22 คนได้ใช้เวลาจากทั้งช่วงเตรียมการสอนและในระหว่างสอนจริง ซึ่งผลการประเมินด้านการออกเสียงได้แสดงในตารางและรูปด้านล่างทั้งการออกเสียงในตำแหน่งต้นพยางค์และท้ายพยางค์ และแม้การประเมินจะเน้นศึกษาพัฒนาการการออกเสียงที่ผู้เรียนไทยมีปัญหาคือเสียง v, th และ z แต่ในผลการประเมินจะแสดงผลของการออกเสียงที่ผู้เรียนไทยสามารถออกเสียงได้ถูกต้องเนื่องจากภาษาไทยก็มีเสียงดังกล่าวคือเสียง f และ s ไว้ด้วยเพื่อเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นชัดขึ้นว่านักศึกษาจะออกเสียง s และ f ได้ดีอยู่แล้วตั้งแต่ต้น แต่ในส่วนของเสียงที่ไม่มีในภาษาไทยและผู้เรียนไทยมีปัญหาด้านการออกเสียง คือ เสียง v, th และ z นั้น นักศึกษายังไม่สามารถออกเสียงได้ถูกต้องในช่วงก่อนเริ่มโครงการ และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหลังการเข้าร่วมโครงการดังแสดงให้เห็นในตารางและรูปด้านล่าง

1. การออกเสียง f, v, th, s และ z

ตารางที่ 2 การออกเสียง f, v, th, s และ z ในตำแหน่งต้นพยางค์

SYLLABLE-INITIAL CONSONANTS	Pre-test	Post-test	sig.(2-tailed)
	%	%	
[s]	90.91	100.00	0.3292
[z]	9.09	86.36	0.0000**
[f]	100	100	
[v]	36.36	45.45	0.4269
[θ]	27.27	63.64	0.0079**
[ð]	4.55	54.55	0.0001**

**significant at 0.05

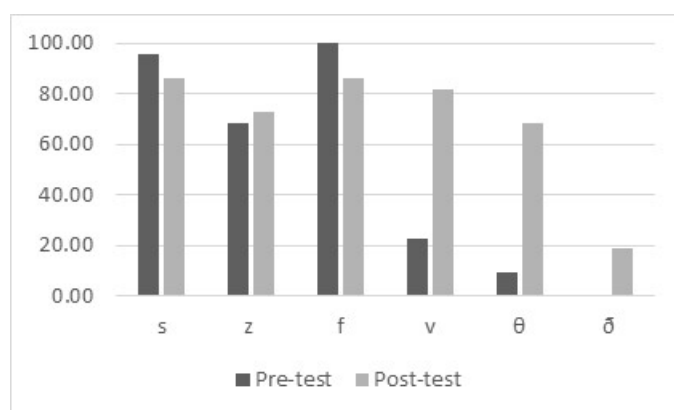

รูปที่ 1 ผลการออกเสียงต้นพยางค์ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ

ตารางที่ 3 การออกเสียง f, v, th, s และ z ในตำแหน่งท้ายพยางค์

SYLLABLE-FINAL CONSONANTS	Pre-test	Post-test	sig.(2-tailed)
	%	%	
[s]	95.45	86.36	0.162
[z]	68.18	72.73	0.6651
[f]	100	86.36	0.0828
[v]	22.73	81.82	0.0000**
[θ]	9.09	68.18	0.0000**
[ɔ̃]	0	18.84	0.0000**

**significant at 0.05

รูปที่ 2 ผลการออกเสียงท้ายพยางค์ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการ

2. ด้านคำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์พื้นฐาน

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบตัวอย่างของคำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์พื้นฐานที่พบขณะที่นักศึกษาได้ฝึกเตรียมการสอนและในระหว่างสอนจริง โดยในการเตรียมการสอนนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษายังมีการใช้ภาษาที่ผิดพลาดและหลังจากที่ได้รับคำแนะนำแก้ไขจากผู้สอน และนักศึกษาได้มีการฝึกฝนเพิ่มเติม นักศึกษาสามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องขึ้นในขณะที่ออกไปสอนจริง

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบตัวอย่างของคำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์พื้นฐานที่พบระหว่างเตรียมการสอนและขณะสอนจริง

การสะกดผิดที่พบช่วงเตรียมโครงการ	การสะกดที่ถูกต้องช่วงสอนจริง	การสะกดผิดที่พบช่วงเตรียมโครงการ	การสะกดที่ถูกต้องช่วงสอนจริง
pedestrain	pedestrian	resterant	restaurant
forth	fourth	winther	winter
Frebruary/ Febuary	February	Wendesday	Wednesday
		dentits	dentist
Great parents	Great-grandparents	quite	quiet
		strom	storm
		collage	college
solder/solider	soldier 3	Liter	Litter

ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่พบช่วงเตรียมการสอน	ไวยากรณ์ที่นักศึกษาใช้ได้ถูกต้องช่วงสอนจริง
are in classroom	in the classroom
I am student.	I am a student.
elephant	an elephant
I have cat.	I have a cat.
I want to be singer	I want to be a singer
river	the river
at Japan	In Japan
in Silom Road	on Silom Road
shoe	shoes
by foot	on foot
on the sky	in the sky
Your welcome	You're welcome.
it's	Its book

Where are you come from?	Where do you come from?
Today I get up at 6 o'clock.	Today I got up at 6 o'clock.
She have ...	She has...
Everyone have ...	Everyone has...
explain you	explain to you

How many books?	How many books are there?
How many are books?	How many books are there?
How many are books?	How many books are there?
Let's go to shopping.	Let's go shopping.
don't noise.	please be quiet. (จากป้ายภาษาอังกฤษ)
be quite.	Please be quiet.
Don't pass.	No pedestrians. (จากป้ายภาษาอังกฤษ)
No take photo.	Do not take a photo. (จากป้ายภาษาอังกฤษ)

แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

การจัดโครงการวิชาการรับใช้สังคมนี้ทั้งชุมชนและมหาวิทยาลัยต่างได้รับประโยชน์ ในส่วนของชุมชนคือโรงเรียนในระดับประถมศึกษาที่ยังขาดแคลนบุคลากรด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนโดยนักศึกษาและอาจารย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านนี้โดยตรง นักเรียนชั้นประถมศึกษาได้รับการถ่ายทอดความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งด้านการออกเสียงที่ถูกต้อง การสะกดคำและการใช้ไวยากรณ์พื้นฐานที่เหมาะสมกับความรู้ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในส่วนของนักศึกษา การเข้าร่วมทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ความรู้ที่ได้เรียนในห้องเรียนโดยเฉพาะด้านการออกเสียง และได้ทบทวนความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษได้แก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในการคำศัพท์ การสะกดคำและไวยากรณ์พื้นฐาน เพราะแม้นักศึกษาจะกำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี แต่การใช้ภาษาอังกฤษพื้นฐานในบางเรื่องก็ยังมีข้อผิดพลาดอยู่ดังแสดงให้เห็นในตารางด้านบน การได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงและการที่นักศึกษาต้องฝึกฝนจนสามารถเป็นตัวอย่างที่ถูกต้องให้นักเรียนทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆและสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการสอนในสถานการณ์จริงซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการทำงานในอนาคตโดยเฉพาะนักศึกษาที่สนใจด้านการสอนภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตามการพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและความต่อเนื่องในการดำเนินโครงการ ดังนั้นโครงการลักษณะนี้จะเห็นผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมมากขึ้นหากมีดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และควรมีการขยายกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น เช่นจัดโครงการให้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1-3) และช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4-6) เช่นในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และทำต่อเนื่องกับนักเรียนกลุ่มเดิมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เพื่อให้สามารถเห็นพัฒนาการด้านภาษาอังกฤษที่ชัดเจน และการได้รับการฝึกฝนต่อเนื่องจะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณศูนย์บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการในครั้งนี้

บรรณานุกรม

- Berghoff, B., Egawa, K. A., Harste, J. C., & Hoonan, B. T. (2000). *Beyond reading and writing: Inquiry, curriculum, and multiple ways of knowing. Whole language umbrella series.* National Council of Teachers of English, Urbana: Kenyon Road.
- DePaula, R., Fischer, G., & Ostwald, J. (2001). *Courses as seeds: Expectations and realities. Proceedings of the Second European Conference on Computer-Supported Collaborative Learning* (pp. 494-501). Maastricht, Netherlands: University of Maastricht.
- EF Education First. (2018). *English Proficiency Index.* Retrieved from <https://www.ef.co.th/epi>

- Furco, A. (2002). *Is Service Learning Really Better than Community Service?* In A. Furco and S. Billig (Eds.). *Advances in Service Learning Research*, vol. 1., Greenwich, CT: Information Age Publishers.
- Halliday, M. A. K. (1980). *Three aspects of children's language development: Learning language, learning through language, learning about language*. In Y. M. Goodman, M.M. Haussler and D.S. Strickland (Eds.). *Oral and written language development research: Impact on the schools*. Urbana, IL: National Council of Teachers of English.
- Krashen, S. (1985). *The Input Hypothesis and Implications*. Harlow: Longman.
- Piaget, J. (1977). *The Development of Thought: Equilibration of Cognitive Structures*. New York: Viking.
- Regan, A. E., & Zuern, J. D. (2000). Community-service learning and computer-mediated advanced composition: The going to class, getting online, and given back project. *Computers and Composition*, 17(2), 177-195.
- Rogoff, B., Matsuov, E., & White, C. (1998). *Models of teaching and learning: Participation in a community of learners*. In D. R. Olsen and N. Torrance (Eds.). *The handbook of education and human development-New models of learning, teaching and schooling* (pp. 388-414). Oxford, UK: Blackwell.
- Sagawa, S. (2003). *Service as a Strategy for Youth Development. Shaping the Future of American Youth*. Washington, DC: American Youth Policy Forum.
- ราเชน มีตรี. (2543). *Authentic Learning in a thoughtful English Classroom*. ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.